

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК, ПРИЙНЯТІ СКОРОЧЕННЯ ТА УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

Архітектор – суб’єкт архітектурної діяльності: науки, проектування, будівництва, експлуатації, освіти й виховання.

Архітектура – мистецтво проектування і спорудження будівель і їх комплексів, які формують просторове середовище для життєдіяльності людей та їх матеріальних і духовних потреб;

- мистецтво, що відображає ідеологію та естетику суспільства;
- конструкція пропорцій ідеальної думки;
- сукупність характерних ознак будинків і споруд певного історичного періоду, регіону або стилю.

Архітектурна діяльність – система пізнання, перетворення і споживання матеріально-просторового середовища життєдіяльності суспільства.

Архітектурне проектування – вид архітектурної діяльності, спрямованої на творчий процес генерації, формування та фіксації архітектурного задуму;

- розробка й оформлення архітектурного розділу комплексу технічної документації, за яким буде здійснюватися будівництво.

Архітектурне проектування поділяється на індивідуальне, конкурсне, експериментальне, серійне та інші.

Архітектурна освіта – вид архітектурної діяльності, спрямований на закладання в майбутнього творця архітектурного середовища філософії та ідеології національної архітектури, формування цінності та критерії оцінки і світогляду особистості архітектора, його власний підхід до вирішення проблем архітектурної діяльності;

- комплекс підготовки творця архітектурного середовища на всіх етапах його становлення (“Предосвіта”, “Освіта”, “Післяосвіта”, “Надосвіта”).

Архітектурна школа – форма підготовки форматора архітектурного середовища на всіх етапах його становлення;

- континентальний, територіальний, регіональний заклад, архітектурна діяльність якого має яскраво виражені особливості, більш або менш точні географічні і хронологічні межі;

– складова культури, що характеризується як поєднання чотирьох видів архітектурної діяльності – освіти, науки, проектування та будівництва, що представлені окремими великими майстрами або групою однодумців і послідовників, які утверджують той чи інший підхід до вирішення проблем зодчества, а їх творчість має виражені особливості та більш або менш точні географічні та хронологічні межі;

- майстерня видатного майстра архітектури.

Гене́за архітектурної школи – походження, виникнення, становлення та діяльність архітектурної школи.

Майстер – архітектор, що досяг високої майстерності та досконалості у своїй творчості; керівник групи підмайстрів; керівник певної ділянки будівництва.

“Майстер штука” – завдання кандидата в майстри, який повинен був запроєктувати та збудувати двоповерховий або триповерховий будинок, здебільшого наріжний, із опаленням і склепінчастим підвалом.

Студія – майстерня архітектора; група архітекторів, які працюють над створенням проєкту; ретельне вивчення архітектури, архітектурна освіта.

Творчий метод архітектора – спосіб пізнання та система прийомів, яка застосовується при проєктуванні.

[40] – посилання на джерело інформації.

Авторство поданих у монографії професором Проскураковим В. І. та доценткою Пасічник О. С. таблиць, рисунків, креслень і фото засвідчено під час захисту дисертації “Гене́за архітектурної школи Львівської політехніки та внесок її випускників у розвиток архітектури”.